

Ordo Sgo Meloxid
Eirli'Orn Iwanulor Nen

Dum Didymotichis Thraciae in Monasterio urbis praecipuo versatur,
a monachis incitatus est Theodorus ὁ Meloxidur, ut ad describenda
praecleara Gesta Ioannis, qui prope civitatem cum fama sanctitatis
et miraculorum vixerat, calamus sumeret.

Florabat Ioannes ille temporibus Basilii, Boodyyupoulor.

Natus erat in vico Didymotichis civitate parum dissito, paren-
tibus agricolis. A quibus pie educatur, Christi verba et prae-
cepta assidue meditari coepit, habitumque monachorum
induit.

Hominum congressus abhorrans, in loca deserta secedit, ubi S. Iohan-
nis et Heliae prophetarum virtutes venerabat. Soti Christo et sibi
vacans, inter ferax vitam ipsius angelis mirabilem agit.
Victus ei herbae, potus aqua, peramentum vestis cili-
cina, domicilium spelunca inaccessa.

Non oportebat lumen sub modico diutius abscondi.

Accidit ut gubernator (ἡγεμῶν), animi recreandi causa, venatum
iret in locis ubi Iohannes abditus degebat, cumque
casu obviam haberet.

Gaudet ille se tantum reperisse thesaurum, statimque mentem
subit propositum ecclesiae apto loco aedificandae. Iohannes
suadere conatur ut quam plurimis congregatis fratribus
ibidem Monasterium condatur, cuius et regimen suscipiat.

clam aujigit Iohannes, et in alium migrat solitudinem.

Gubernator autem, spe frustratus nequicquam eum requirit;
sed forte incurrit in venerandum senem et sanctae vitae
monachum, Iohannis cognatum, qui ad hunc reperiendum operam
praestat.

Theodorus
Meloxidus.
Eirli'Orn
Iwanulor
in Nen
(Vita S. Iohannis
Junioris)
Ecodica
Vindobonensi
Philosophico
Graeco
95
in Acha
Sanctorum
Novembri
v. IV
r. 678-687

Res ei fauste succedit. Iohannem primo reluctandem inducit ut redeat et gubernatori morem gerat, seque illi non defuturum spondet.

Constituitur ergo Monasterium, et Iohanni magistro et duci adiunguntur non pauci.

Mox tamen eremi victus desiderio, Iohannes gubernacula optimo seni committit, et vitam solitariam rursus amplectitur, exemplo virtutum magis quam praeceptis coetum monachorum regere cupiens.

Et ea quidem multo tempore fuit huius Coenobii condicio.

Mortuo autem illo qui rerum ad Monasterium pertinentium sollicitudinem maximam partem suis umeris forebat, onus sibi a Providente impositum.

Iohannes non declinavit, sed ecclesiae aedificandae labores et molestias alacriter suscepit.

Tandem postquam praedixerat finem vitae sibi imminere, moritur,

Thesaurum Monasterio Sacrum Corpus relinquit.

Plurima miracula viri sanctitatem declarant, quorum nonnulla ab hagiographis referuntur.

Et his absolentur quaecumque de Iohanne juniore tradita sunt.

Nullum enim in aliis libris vel in fastis sacris sui vestigium reliquisse videtur.